Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Osijeku, po sucu Saši Rešetaru, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ivice Barišića iz Antunovca, Ante Starčevića 61, OIB: 12790053965, zastupan po Tomislavu Bogdanu, odvjetniku iz Osijeka, protiv tuženika Privredna Banka Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupani po OD Leko i partneri, iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti, stjecanja bez osnove, naknade štete i isplate,, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 30. rujna 2026., u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, uz javnu objavu 27. listopada 2026.,

presudio je

I. Utvrđuje se kako je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj 9011259802 sklopljenog između tužitelja Ivice Barišića kao korisnika kredita i tuženika Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb kao kreditora, dana 05. 05. 2006. godine koji je potvrđen kod javnog bilježnika Biserke Arambašić dana 5. 05. 2006. pod brojem OU-293/06, a koja u čl. 1. glasi: "…koji odgovora protuvrijednosti od…CHF po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan korištenja kredita…"; u čl. 4 glasi: "…po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci Banke o kreditiranju građana…Visinu kamatne stope Banka može promijeniti i sukladno broju grupa proizvoda te urednosti poslovanja Korisnika kredita…" u čl. 5 glasi: "Kamata iz prethodnog stavka obračunava se u CHF, a naplaćuje u kunama po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja kamate."; u čl. 6 glasi: "Kamata iz prethodnog stavka obračunava se u CHF, a naplaćuje se u kunama po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja kamate."; u čl. 7. st. 2. glasi: "…plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja…U slučaju promjene kamatne stope iz t. 4 ovog Ugovora, Korisnik kredita pristaje da banka povisi ili snizi iznos anuiteta te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete."; u čl. 12. st. 8. glasi: "Potpisom ovog Ugovora ugovorne strane izjavljuju da su upoznate s Općim uvjetima poslovanja PBZ d.d. s građanima i pristaju na njihovu primjenu. Ugovorne strane su suglasne da se na sve što nije regulirano ovim Ugovorom primjenjuju Opći uvjeti poslovanja PBZ d.d. s građanima, ostali akti Banke kojima je regulirano kreditiranje građana, te da prihvaćaju sve njihove izmjene i dopune…"; a u čl. 12. st. 9. glasi: "Potpisom ovog Ugovora Korisnik

kredita i Založni dužnik izjavljuju da su upoznati s mogućim promjenama iznosa anuiteta u kunama nastalog uslijed promjene tečaja CHF, te potvrđuju da ih je Banka informirala o posljedicama i svim eventualnim rizicima promjene tečaja CHF.

II. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju Ivici Barišiću iz Antunovca, Ante Starčevića 61, OIB: 12790053965 isplati iznos od ukupno 7.984,72 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 01. listopada 2015. godine pa do 31.12.2022. god. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, od 01.01.2023. god. po stopi koja se obračunava za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. god. po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

III. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 da tužitelju Ivici Barišiću iz Antunovca, Ante Starčevića 61, OIB: 12790053965 naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.610,34 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 27. listopada 2026. pa sve do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve to u roku od 15 dana.“.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženicom Privrednom bankom Zagreb d. d., 5. svibnja 2005. sklopio Ugovor o kreditu broj: 9011259802, kojim ugovorom je ugovorena kamatna stopa od 4,15 % godišnje, određena kao promjenjiva, s tim da je ostavljeno u cijelosti tuženiku da kamatnu stopu mijenja svojim jednostranim odlukama na koje tužitelj nije mogao utjecati, a promjenjiva kamatna stopa vezana je uz određenu valutnu klauzulu, te na ovaj način tužitelj nije mogao utjecati na vrijeme i način promjene kamate, nije mogla provjeriti pravilnost i uzrok njezine promjene, jer za to nije imao nikakvih egzaktnih kriterija, budući da je sama promjena ugovorne kamate učinjena ovisnom isključivo o odluci tuženika, te je na taj način uzrokovan nepovoljan položaj tužitelja i neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, pa stoga tužitelj predlaže donošenje presude kao u izreci, uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te navodi da nije sporno kako je s tužiteljem 13. lipnja 2007. sklopio Ugovor o kreditu broj: 9011259802**,** međutim tuženik tvrdi da su ugovorene odredbe glede promjenjive kamatne stope jasne, lako razumljive i lako uočljive te njezinu nedopuštenost odnosno ništetnost nije ni moguće utvrđivati. Tuženik ističe prigovor zastare te predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom u cijelosti uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška. Predmetni kredit je konvertiran sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) te je sklopljen Dodatak ugovora o kreditu kojim je izvršena konverzija.

3. Povodom protivljenja tuženika povišenju tužbenog zahtjeva, odnosno protivljenju preinaci tužbe na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: VSRH), VSRH je usvojio zaključak broj: Su IV-162/2021 od 26. studenoga 2021. da je u predmetima u tužbama korisnika kredit u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

4. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u kompletu priloženu dokumentaciju ovome spisu, te proveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Draženki Omazić te saslušao tužitelja Ivicu Barišića.

4.1. Tužitelj Ivica Barišić u svom iskazu navodi da je sa tuženikom sklopio ugovor o namjenskom kreditu za adaptaciju obiteljske kuće. U banci mu nisu objasnili što znače valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa, način na koji se one mijenjaju niti posljedice tih promjena. Nitko mu u banci nije rekao da je tada HNB štitila tečaj kune u odnosu na euro, ali ne i u odnosu na CHF i druge valute. Od kredita je adaptirao kuću koju nikada nije iznajmljivao niti je u njoj obavljao bilo kakvu djelatnost već je to obiteljska kuća u kojoj stanuje. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije bio vlasnik trgovačkog društva, poslovnih udjela niti obrta. Rate kredita je sam plaćao, a kredit je otplaćen. Početna rata kredita bila je oko 1.500,00 kuna, a narasla je na oko 2.250,00 kuna. Da je znao da će rata kredita toliko narasti ne bi nikada uzimao ovakav kredit. Nije se raspitivao u drugim bankama oko kredita budući je klijent Privredne banke Zagreb. U banci je prvo tražio kredit u kunama, ali su mu objasnili da nemaju tu opciju i onda su mu ponudili kredit u CHF valuti i rekli daje rizik minimalan, da će rata možda 20 do 30 kuna varirati. Prije potpisivanja ugovora o kreditu isti je pročitao i razumio ga je kao laik. Sa bankom nije mogao pregovarati o odredbama ugovora o kreditu. Tražio je da rata kredita bude oko 1.500,00 kuna jer je tada samo toliko mogao plaćati. Kada je vidio da rata kredita raste išao je u banku, a tamo su mu rekli da su nemoćni. Nakon sklapanja Dodatka ugovora o kreditu rata kredita je pala. Dodatak ugovora sklopio je budući je bilo bitno da rata kredita više ne raste i da bude što manja te da sa obitelji može normalno živjeti.

5. Tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u potpunosti.

6. Uvidom u nalaz i mišljenje financijsko-knjigovodstvenog vještaka Draženke Omazić od 6. svibnja 2026. proizlazi da da je preplaćeni iznos po osnovi povećanja kamatne stope 1.608,19 eura, a preplaćeni iznos po osnovi tečajne razlike 4.139,10 eura te da je ukupna preplata po obje osnove 5.747,29 eura. Ukupni iznos obračunatih zakonskih zateznih kamata iznosi 2.237,43 eura. Konverzijom kredita tužitelju je priznata preplata u iznosu 3.045,98 eura, a iz Dodatka ugovora proizlazi da je navedena preplata trebala biti korištena za djelomično podmirenje budućih obroka po konvertiranom kreditu na način da se najviše do 50% iznosa pojedinog anuiteta podmiruje iz preplaćenih sredstava

dok je dio preplate predviđen za jednokratnu isplatu korisniku kredita. Provedbom konverzije kredit je prenesen iz CHF u EUR uz korekciju neotplaćene glavnice te utvrđenje preplate na dan konverzije. Tužitelj je konverzijom kredita djelomično obeštećen kroz umanjene neotplaćene glavnice i priznavanje preplate. Međutim, konverzijom nisu obuhvaćeni svi preplaćeni iznosi po osnovi povećanja kamatne stope i tečajne razlike niti pripadajuće zatezne kamate. Iznos preplate priznate konverzijom u visini od 3.045,98 eura obračunski je uračunat najprije u zakonske zatezne kamate obračunate do 30. rujna 2015. u iznosu od 2.237,43 eura, dok je preostali dio u iznosu od 808,55 eura umanjio glavnicu tražbine. Nakon takvog obračuna preostala glavnica tražbine po osnovi povećanja kamatne stope i tečajne razlike iznosi 4.938,74 eura. Na navedeni iznos pripada pravo na obračun zakonske zatezne kamate od 1. listopada 2015. do dana isplate.

7. Nalaz financijsko-knjigovodstvenog vještaka ovaj sud u cijelosti prihvaća jer je isti jasan i određen, dan u skladu s pravilima struke i vještine.

8. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (u daljnjem tekstu ZID ZPK/15), imao je osnovni cilj otkloniti dužničku krizu zbog rasta tečaja CHF, te je u tom smislu zakonom bilo predviđeno da banke moraju ponuditi sklapanje dodatka osnovnom ugovoru o kreditu, a potrošači mogu prihvatiti konverziju u odgovarajući kredit sklopljen u EUR na način da se krediti vezani uz CHF konvertiraju u kredite denominirane u EUR i kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.a do čl. 19.e ZID ZPK/15).

9. Zakonitost i provedba konverzije sukladno ZID ZPK/15 je utvrđena rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj (u daljnjem tekstu VSRH) Gos-1/2019-36 od 4. ožujka 2020. kao i odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. Međutim, sklapanjem sporazuma o konverziji potrošač i korisnik kredita u CHF nije izgubio pravo potraživati stečeno bez osnove temeljem nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje važenja ugovora o kreditu u CHF do dana sklapanja ugovora o konverziji.

10. Sklapanjem dodatka osnovnom ugovoru o kreditu izmijenjeni su samo uvjeti i način otplate kredita, a što potvrđuje i sama činjenica da se radilo o dodatku osnovnom ugovoru, a ne o sklapanju sasvim novog ugovora pa je stoga neprihvatljivo pravno shvaćanje da osnovni ugovor o kreditu u CHF nije uopće postojao kada je u konkretnom slučaju od dana sklapanja Osnovnog ugovora o kreditu 2005. pa do sklapanja dodatka osnovnom ugovoru o kreditu vrijedio punih deset godina i imao sve pravne posljedice kao i kod korisnika kredita koji nisu sklopili dodatak osnovnom ugovoru i proveli konverziju. Čak kada bi se uzelo da je osnovni ugovor o kreditu prestao važiti, ne bi bilo nikakvih zapreka za utvrđenje nepoštenim i ništetnim odredbi osnovnog ugovora o kreditu (tako i u odluci ovoga suda broj Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020.)

11. Sklapanjem dodatka Osnovnom ugovoru stranke su utvrdile svoja prava i obveze ubuduće te retroaktivno od dana sklapanja Osnovnog ugovora o kreditu, ali ničime nisu niti su mogle regulirati prava korisnika kredita u CHF temeljem ništetnih odredbi osnovnog ugovora za razdoblje do konverzije. VSRH je još u odluci broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. zauzeo pravno shvaćanje da korisnik kredita samim sklapanjem dodatka Osnovnom ugovoru o kreditu nije izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne, a slijedom toga i pravo na postavljanje kondemnatornih zahtjeva za isplatu temeljem tako utvrđenih nepoštenih i ništetnih

odredbi Osnovnog ugovora o kreditu. Iako se radilo o procesnoj oduci jer su nižestupanjski sudovi odbacili tužbu zbog nedostatka pravnog interesa, potpuno je jasno da se radi o točno određenom pravnom interesu koji se odnosi na potraživanje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

12. Treba uzeti u obzir odluku Suda Europske unije u spojenim predmetima C-596/15 P i C-597/15 P u predmetu Bionorica SE i Diapharm GmbH & Co. KG gdje je pod toč. 85. odluke od 23. studenoga 2017. navedeno da postojanje pravnog interesa pretpostavlja da tužba svojim ishodom može donijeti osobnu korist stranci koja ju je podnijela, a nasuprot tomu, pravni interes ne postoji kada povoljan ishod neke tužbe u svakom slučaju tužitelju ne može donijeti zadovoljštinu. Iz navedene presude Suda Europske unije jasno proizlazi da ne može postojati apstraktni pravni interes, a koji je, kao što je navedeno u odluci ovoga suda broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. potpuno određeno i jasno naveden za koje zahtjeve takav pravni interes postoji. Ovaj sud je dužan postupati u duhu i prema načelima prakse Suda Europske unije temeljem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju koji je Republika Hrvatska potpisala 29. listopada 2001., a koji sporazum je stupio na snagu 1. veljače 2005. (dalje: SSP), što znači i prije sklapanja spornog osnovnog ugovora o kreditu. Posebno je potrebno naglasiti odredbu čl. 74. st. 2. al. 1. SSP u kojoj se Republika Hrvatska obvezala osigurati usklađivanje zakonodavstva i prilagođavanje zaštite potrošača u Republici Hrvatskoj zaštiti koja je na snazi u Europskoj uniji.

13. Također je potrebno dodati da je odlukom Suda Europske unije broj C-118/17 Zsuzsanna Dunai protiv Erste Bank Hungary Zrt. od 14. ožujka 2019. zauzeto načelno pravno shvaćanje kako sud mora provjeriti je li nacionalni zakon omogućio ponovno uspostavu pravno i činjenično situacije u kojoj bi se potrošač nalazio da nepoštena odredba potrošačkog ugovora nikada nije postojala, osobito uspostavom prava na povrat svih koristi koje je trgovac neopravdano stekao na štetu potrošača na temelju navedene nepoštene odredbe i to unatoč zakonskoj intervenciji. Dakle, iz te odluke može se zaključiti da potrošač uvijek ima pravo na potpuno obeštećenje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi potrošačkog ugovora i to bez obzira i na eventualnu zakonsku intervenciju u to njegovo pravo. Takvo pravno shvaćanje ne dovodi u pitanje niti činjenica da je prema ZID ZPK/15 potrošaču i korisniku kredita u CHF dana mogućnost izbora pristati na konverziju ili nastaviti otplatu kredita prema odredbama osnovnog ugovora.

14. Potrošač se, a u konkretnom slučaju korisnik kredita u CHF, mogao nagoditi i dogovoriti sa davateljem kredita u pogledu nepoštenih i ništetnih odredbi, ali samo pod uvjetom da su potrošaču bili u cijelosti poznati svi parametri i uvjeti nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu. U odnosu na nepoštene odredbe o valutnoj klauzuli iz ugovora o kreditu u CHF odluka u kolektivnom sporu uslijedila je tek tri godine nakon sklapanja dodatka osnovnom ugovoru o kreditu i provođenju konverzije te potrošači i korisnici kredita zasigurno nisu mogli u cijelosti imati sve informacije i sagledati u cijelosti koje su sve odredbe nepoštene i ništetne u konkretnom ugovoru i kada bi se jedino mogli pravovaljano odreći tih svojih prava. Takav zaključak proizlazi i iz odluke Suda Europske unije od 9. srpnja 2020. u predmetu C-452/18 XZ protiv Ibercaja Banko S.A. Stoga ako se povežu pravna shvaćanja iz odluka Suda EU C-452/18 od 9. srpnja 2020. u predmetu XZ protiv Ibercaja Banko S.A i C-118/17 od 14. ožujka 2019. u predmetu Zsuzsanna Dunai protiv Erste Bank Hungary Zrt. potrošačima i korisnicima kredita u CHF pripada pravo na puno obeštećenje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

15. Nadalje, iz odluke Europskog suda za ljudska prava u predmetu Žulić protiv Republike Hrvatske od 1. rujna 2022. Europski sud za ljudska prava je između ostalog naveo "da banka potpisivanjem aneksa (dodatak ugovoru o kreditu) nije udovoljila tužbenom zahtjevu", kako je to formulirao podnositelj, pa se može zaključiti kako Europski sud za ljudska prava smatra kako sklapanjem sporazuma o konverziji nije udovoljeno zahtjevu temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

16. Sklapanjem dodatka ugovoru kojim je izvršena konverzija kredita sukladno ZID ZPK/15 ne gubi se pravo na potraživanja preplaćenih iznosa temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu te korisnik kredita zadržava pravo potraživati eventualnu razliku preplaćenih iznosa temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu, ako takva razlika postoji.

17. Ovaj sud smatra da na ovaj način dolazi do izjednačenja prava korisnika kredita u CHF koji su sklopili dodatak Ugovoru o kreditu i proveli konverziju u odnosu na one korisnike kredita u CHF koji nisu sklopili takav dodatak ili isti nisu mogli sklopiti. U razdoblju od sklapanja ugovora o kreditu pa do dana konverzije takvi potrošači imali su jednak pravni status i trpjeli su jednake pravne posljedice nepoštenih ugovornih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu.

18. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare od strane tuženika, jer isti drži neosnovanim. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. U konkretnom slučaju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je pravomoćno odlučio u postupku po žalbi, između ostalog i o dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama svojom odlukom od 14. lipnja 2014. (što je potvrđeno povodom revizije i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske) te se ima smatrati kako vjerovniku, odnosno tužitelju pravo na zahtjev za isplatu teče zapravo od tog datuma. Naime, zastara je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe Udruge Franak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Tužba je u navedenom predmetu podnesena 4. travnja 2012. Temeljem odredbe čl. 241. ZOO-a prekinuta je zastara koja je ponovno počela teći 14. lipnja 2014. pravomoćnošću odluke u predmetu Franak. Isto tako u ovom predmetu ne može se primjenjivati odredba vezana za trogodišnji zastarni rok navedena u čl. 226. ZOO, s obzirom da je potraživanje tužitelja usmjereno na pretplaćeni iznos kamata, a ne na povrat samih kamata. Ne radi se dakle o kamatama u smislu čl. 226. ZOO-a.

18.1. Glede istaknutog prigovora zastare za istaći je i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. godine zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO/05 (čl. 104. st. 1. ZOO/91.), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

18.2. Kako se u konkretnom slučaju radi o postupku utvrđenja ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu navedeni stavovi iz točke 17. i 17.1. su primjenjivi i u ovom slučaju.

19. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. ZOO-a.

20. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - u daljnjem tekstu ZPP), a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku iz reda odvjetnika sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Stoga je sud kao opravdan tužitelju priznao trošak sastava tužbe u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura, sukladno Tbr. 7. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 9.10.2025., 30.9.2026. u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife, trošak obrazloženih podnesaka od 17.10.2019., 12.06.2020., 1.10.2025. 23.6.2026. u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife, trošak sastava podneska od 4.7.2019. i 17.10.2025. u visini 25 bodova odnosno iznos od 50,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 4. Tarife, trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u visini 50 bodova odnosno iznos od 100,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife, što čini iznos od 1.600,00 eura uz pripadajući PDV od 25% u iznosu 400,00 eura, što čini trošak zastupanja u iznosu 2.000,00 eura.

20.1. Ovaj sud je tužitelju priznao trošak vještačenja u iznosu 540,00 eura**.**

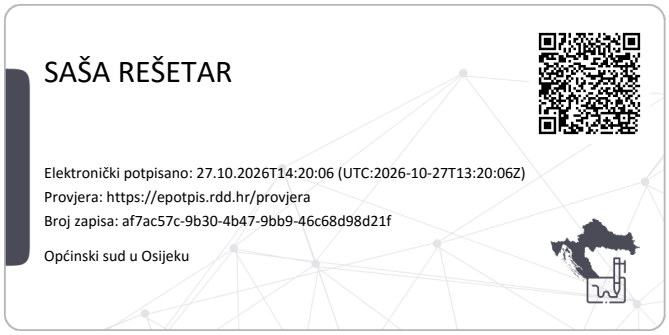
20.2. Ovaj sud je tužitelju priznao trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 70,34 eura sukladno Tbr. 1. st. 1. Tarife sudskih pristojbi.

20.3. Stoga je ovaj sud temeljem tužitelju dosudio ukupan parnični trošak u iznosu 2.610,34 eura.

21. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 27. listopada 2026.

Sudac
Saša Rešetar

Uputa o pravnom lijeku
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti
- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženice

Broj zapisa: **9-3088f-41f07**

Kontrolni broj: **0b7d7-f0ac2-78f42**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.